

[Rosing.]

ti tvt råd kan ikke skabes, hvis der ikke samtidig indrømmes den fornødne sekretariatsbistand, som ministeriet for Grønland delvis har. Det er hen i vejret at tænke sig, at et råd, som skal udarbejde det fornødne materiale til sager af vigtig og betydningsfuld karakter, skal kunne nøjes med en eller to sekretærer, navnlig når ministeriets personale ganske klart udtrykker, at det hele bliver håbløst, hvis man ikke går ind for ordningen ifølge lovforslaget. Selv tror jeg ikke, den højtærede minister har dårlige rådgivere, tværtimod kender disse personer arbejdsforholdene i ministeriet meget bedre end vi selv. Der må gives dem den fornødne hjælp til det kommende råd. Uden den kan det ikke fungere, som vi selv håber det skal fungere.

Jeg vil på mine grønlandske kollegers vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Det bliver ikke første gang, kun en del af folketingets partier stemmer for et lovforslag angående Grønland. Det kender venstre og det konservative folkeparti udmærket fra 1959, da vi skulle stemme for industri-loven for Grønland. Det er kun beklageligt, at et lovforslag, som indeholder en nydan-nelse i Grønlandsarbejdet, som vi slet ikke kan undvære, ikke får det samlede folke-tings stemmer. Jeg tror ikke, at lovforslagets gennemførelse kan udsættes til senere.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Inden jeg går over til at svare på udtalelserne her ved tredje behandling, vil jeg gerne komme med et par almindelige bemærkninger om denne sag.

Det er her ved tredje og sidste behandling af lovforslaget om et Grønlandsråd beklage-ligt at måtte konstatere, at der ikke kunne opnås bredere tilslutning til lovforslagets gennemførelse, end tilfældet altså nu bliver. Forligsmuligheden var der — tilsyneladende i hvert fald; om den var der i virkeligheden, er jo en anden sag. Det brast på sekretariatet. Det brast netop på et af kernepunkterne i sagen. For adskillige både her i salen og

da især ude i offentligheden, vil jeg tro, ser det formodentlig ud til, at der var ikke andet os imellem end et ubetydeligt sekre-tærspørgsmål. Det er ikke et ubetydeligt, men et stort spørgsmål.

Da der her ved tredje behandling er blevet lagt op til en måske lidt større og lidt hår-dere debat, end det normalt har været til-fældet i flere andre sager, tror jeg, nogle citater fra det sidste landsrådsmøde i marts måned i Grønland kunne være ganske op-lysende og relevante at få med i denne debat, for at man kan få det grønlandske syn på sagen med, også ud over det, det ærede medlem hr. Rosing nu har fremført. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne fremføre nogle citater fra landsråds-referatet.

Enkelte medlemmer i landsrådet har under tilslutning fra de øvrige medlemmer udtalt:

„Vi finder det rigtigst, at Grønlands-rådets formand udnævnes af kongen, idet vi er bange for, at kontinuiteten i arbejdet vil blive ødelagt, såfremt medlemmerne selv vælger deres formand, idet man ingen garanti har for, at alle medlemmerne kan sidde fulde fire år, da man har eksempler på skiftende regeringer i løbet af en normal folketingsperiode. I så til-fælde ville arbejdet ganske afgjort blive forsinket og hæmmet.“

Så har det været berørt, hvorfor det hastede sådan med gennemførelsen af lov-forslaget; dette er jo også berørt i dag, oven i købet på den måde, at jeg skulle tage lovforslaget tilbage — det vender jeg tilbage til senere. Om dette spørgsmål siger landsrådet, citat 2:

„Dersom man udsatte gennemførelsen af forslaget om et Grønlandsråd, kunne man ikke være sikker på, at de ting, som det enige landsråd lægger så stor vægt på, nemlig at Grønlandsrådets formand og dets sekretariat får direkte adgang til ministeren, nogen sinde ville blive gen-nemført.“

Citat 3: